

רשומות

ספר החוקים

6 באוגוסט 2013

2407

ל' באב התשע"ג

עמוד

208 חוק להגנת הספרות והסופרים בישראל (הוראת שעה), התשע"ג-2013	תיקון עקיף:
		חוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000 – מס' 81
221 חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, התשע"ג-2013	
224 חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 147 – הוראת שעה), התשע"ג-2013	תיקון עקיף:
		חוק עובדים זרים, התשנ"א-1991 – מס' 16

חוק להגנת הספרות והסופרים בישראל (הוראת שעה), התשע"ג-2013*

פרק א': מטרת החוק

1. מטרת החוק זה הן להבטיח לסופרים ישראלים גמול הולם בעד יצירתם, לקדם את הספרות בישראל, לשמור על גיוון תרבותי בפרסום ובהפצה של ספרים בישראל, לתת הזדמנות לקוראים לבחור מבין מגוון רחב של ספרים לפי רצונותיהם וטעמיהם ולאפשר תחרות בין הוצאות הספרים וחנויות הספרים בנוגע לכמות, למגוון ולאיכות הספרים המוצעים לצרכן.

פרק ב': הגדרות

2. בחוק זה –

"אמצעי שליטה", בתאגיד – כל אחד מאלה:

(1) זכות ההצבעה באסיפה כללית של חברה או בגוף מקביל לה של תאגיד אחר;

(2) הזכות למנות דירקטור או מנהל כללי;

(3) הזכות להשתתף ברווחי התאגיד;

(4) הזכות לחלק ביתרת נכסי התאגיד לאחר סילוק חובותיו, בעת פירוקו;

"השפעה ניכרת", בתאגיד – היכולת להשפיע על פעילותו של התאגיד השפעה של ממש, שאינה בגדר שליטה, ו שאינה נובעת מעצם ההחזקה באמצעי שליטה, לרבות יכולת כאמור הנובעת מזכות המוקנית לאדם בתקנון התאגיד או בהסכם בכתב או בעל פה עם בעל השליטה; ואולם בלי לגרוע מכלליות האמור –

(1) יראו אדם כמחזיק בהשפעה ניכרת בתאגיד אם הוא בעל הזכות למנות נושא משרה בתאגיד;

(2) חזקה על אדם שהוא מחזיק בהשפעה ניכרת בתאגיד אם הוא מחזיק 25% או יותר מאמצעי שליטה כלשהו בתאגיד;

"זכות יוצרים" – כהגדרתה בחוק זכות יוצרים;

"חוק זכות יוצרים" – חוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007¹;

"חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977²;

"חנות מקוונת" – תאגיד או יחיד העוסק במכירה מקוונת של ספרים; לעניין זה, "יחיד" – יחיד שהוא בעלים של עסק למכירה מקוונת של ספרים כאמור;

"חנות ספרים" – תאגיד או יחיד העוסק במכירת ספרים לציבור הרחב בישראל בתמורה לתקבול כספי, באמצעות מקום או מקומות ממכר קבועים או חנות מקוונת, ואם עיקר עיסוקו מכירה לציבור הרחב – לרבות מכירה כאמור ביריד או בדוכן זמני; לעניין זה, "יחיד" – יחיד שהוא בעלים של עסק למכירת ספרים כאמור, למעט יחיד המוציא לאור ספרים שכתב בלבד;

"מהדורה ראשונה" – כלל העותקים של ספר שנדפסו לראשונה או מהדורה של ספר שיצא לראשונה לאור בגרסה אלקטרונית ולא יצא קודם לכן בדפוס; לעניין זה –

* התקבל בכנסת ביום כ"ד באב התשע"ג (31 ביולי 2013); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 711, מיום כ"ח בתמוז התשע"ב (18 ביולי 2012), עמ' 1228.

¹ ס"ח התשס"ח, עמ' 34.

² ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

- (1) לא יראו מהדורה כמהדורה ראשונה אם לא חל שינוי בתוכן הספר, אף אם כריכתו שונתה או תוקנו בו טעויות סופר או דפוס;
- (2) יצא ספר לאור בגרסה אלקטרונית תחילה, יראו גם מהדורה של הספר בגרסה מודפסת שיצא לאור עד שנה לאחר הוצאת הגרסה האלקטרונית, כמהדורה ראשונה;
- "מועד הדפסת המהדורה הראשונה של ספר" – החודש והשנה שבהם הודפסה המהדורה הראשונה של הספר;
- "מוציא לאור" – תאגיד, לרבות מי ששולט בו, תאגיד בשליטתו או תאגיד שבשליטת מי מאלה, או יחיד, העוסק בהוצאה לאור של ספרים לשם מכירתם באמצעות חנות ספרים; לעניין זה, "יחיד" – יחיד שהוא בעלים של עסק להוצאה לאור של ספרים כאמור, למעט יחיד המוציא לאור ספרים שכתב בלבד;
- "מוציא לאור קשור" – מוציא לאור שהוא בעל שליטה או מחזיק בהשפעה ניכרת בתאגיד שהוא רשת חנויות, או מוציא לאור שרשת חנויות היא בעלת שליטה או מחזיקה בהשפעה ניכרת בו;
- "מחיר לצרכן" – כמשמעותו בסעיף 4;
- "הממונה" – מי ששר הכלכלה מינה אותו כממונה לעניין חוק זה לפי הוראות סעיף 13(א);
- "מע"מ" – מס ערך מוסף;
- "סופר ישראלי" – מי שכתב ספר בעברית או בערבית או ספר שתורגם לעברית או לערבית, ובעת ההתקשרות עם המוציא לאור היה אזרח ישראלי או שמקום מגוריו הרגיל היה בישראל;
- "ספר" – ספר פרוזה, שירה או עיון הכתוב בעברית או בערבית, לילדים או למבוגרים, בין במקור ובין שתורגם לעברית או לערבית, אשר יצא לאור בישראל לשם מכירתו באמצעות חנות ספרים, בכל צורה שבה הוא מופץ, לרבות בגרסה מודפסת או בגרסה אלקטרונית ובלבד שאינו מופץ בגרסה קולית בלבד, ולמעט –
- (1) ספרי קודש;
- (2) כתבי עת ועיתונים;
- (3) ספרים שנועדו לשמש להוראה, ללימוד או לתרגול במסגרת לימודים;
- (4) ספרים המיועדים בעיקרם לשימוש של אנשי מקצוע בתחום עיסוקם, שאינם ספרי עיון המיועדים גם לציבור הרחב;
- "רבעון" – תקופה של שלושה חודשים המסתיימת ביום האחרון של החודשים מרס, יוני, ספטמבר או דצמבר של כל שנה;
- "רשת חנויות" – חנות ספרים שהיא הבעלים, המפעילה או נותנת הזיכיון של לפחות שבעה מקומות ממכר קבועים למכירת ספרים בישראל (בחוק זה – מקומות ממכר קבועים הנמנים עם הרשת); יראו כמה חנויות ספרים כרשת חנויות אחת, אם אדם אחד הוא בעל שליטה או מחזיק בהשפעה ניכרת בהן או אם מי מהחנויות או מבעלי השליטה בהן הם בעלי שליטה או מחזיקים בהשפעה ניכרת בחנות ספרים אחרת;
- "שליטה" ו"החזקה" – כהגדרתן בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968³;

³ ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.

"תקופת ההגנה" על ספר – 18 חודשים ממועד הדפסת המהדורה הראשונה של הספר;
"השר" – שר התרבות והספורט.

פרק ג': תשלומים, מחירי ספרים והסדרת ענף הספרים

3. תשלומים לסופר
ישראלי
(א) מוציא לאור ישלם לסופר ישראלי, בעד כל הספרים שנמכרו עד לסיום הרבעון שבו חל היום האחרון של תקופת ההגנה על ספרו, תשלומים בשיעור שלא יפחת מהשיעורים שלהלן:

(1) 8% מהמחיר לצרכן בניכוי מע"מ – בעד כל אחד מ-6,000 העותקים הראשונים של הספר שנמכרו;

(2) 10% מהמחיר לצרכן בניכוי מע"מ – בעד כל אחד מהעותקים של הספר שנמכרו, מהעותק ה-6,001 ואילך.

(ב) בעד כל עותק מספר של סופר ישראלי שנמכר בתקופה של שבע שנים מסיום הרבעון שבו חל היום האחרון של תקופת ההגנה על ספרו, ישלם לו המוציא לאור תשלומים בשיעור שלא יפחת מ-16% מגובה התקבול שהתקבל בפועל על ידי המוציא לאור בתקופה האמורה, בניכוי מע"מ.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), שיעור התשלומים בעד ספר שהוא הספר הראשון שכתב סופר ישראלי לא יפחת מ-80% מהשיעורים הנקובים באותו סעיף קטן.

(ד) אין בהוראות סעיף זה כדי למנוע ממוציא לאור להתקשר בהסכם עם סופר ישראלי על תשלום סכום כספי כולל בעד כתיבת ספר; שולם לסופר ישראלי סכום כולל כאמור, רשאי המוציא לאור לקזז את אותו סכום מהתשלומים המגיעים לסופר ישראלי לפי סעיף זה.

(ה) נכתב ספר אחד בידי כמה סופרים ישראליים, יראו אותם לענין תשלומים לפי סעיף זה, כסופר ישראלי אחד.

(ו) הוראות סעיף זה לא יחולו על –

(1) ספרי עיון ומחקר שנכתבו בידי סופרים ישראליים, העוברים שיפוט מדעי טרם פרסומם, ויוצאים לאור על ידי מוציא לאור, בין בעצמו ובין בשיתוף עם מוסד אחר שהוא מוסד ללא כוונת רווח; לענין זה, "מוציא לאור" – מוציא לאור בבעלות או בשליטה של מוסד להשכלה גבוהה כמשמעותו בחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958⁴;

(2) ספר שהוא יצירה שנוצרה בידי עובד כמשמעותה בסעיף 34 לחוק זכות יוצרים;

(3) ספר שהוא יצירה שנוצרה לפי הזמנה לפי סעיף 35 לחוק זכות יוצרים, והוסכם בכתב בין המזמין והסופר הישראלי כי הבעלים הראשון של זכות היוצרים ביצירה הוא המזמין;

(4) ספר שהוא יצירה שהמדינה היא הבעלים הראשון שלה לפי סעיף 36 לחוק זכות יוצרים.

4. מחיר לצרכן
(א) מוציא לאור יקבע, לגבי כל ספר, מחיר לצרכן למכירה באמצעות חנות ספרים, ורשאי הוא לקבוע מחיר שונה לאותו ספר בגרסה מודפסת לעומת גרסה אלקטרונית.
(ב) מוציא לאור לא ישנה את המחיר לצרכן עד תום תקופת ההגנה על הספר.

⁴ ס"ח התשי"ח, עמ' 191.

(ג) במכירת ספרים בעסקה הפטורה ממע"מ או החייבת במע"מ בשיעור אפס לפי כל דין, המחיר לצרכן יהיה המחיר שנקבע לפי סעיף קטן (א) בניכוי מע"מ; חנות ספרים המוכרת ספרים בעסקאות כאמור תסמן את המחיר בלא מע"מ על גבי הספר במקום הסימון האמור בסעיף 5(א).

(ד) חלפה שנה לפחות ממועד הדפסת המהדורה הראשונה של הספר, רשאי הממונה לאשר למוציא לאור לשנות את מחירו של הספר אם נדפס בהדפסה חדשה במהלך תקופת ההגנה עליו, ובלבד שההדפסה הראשונה היא בכריכה קשה, וההדפסה המאוחרת היא בכריכה רכה; תקופת ההגנה על ספר שהודפס בכריכה רכה כאמור תימנה החל ממועד הדפסתו בכריכה קשה.

(ה) אין בהוראות חוק זה כדי לחייב מוציא לאור שהוציא ספר בגרסה אלקטרונית להוציא גם בגרסה מודפסת.

5.

(א) בגרסה מודפסת של ספר יסמן המוציא לאור, באופן ברור, את המחיר לצרכן על גבי כריכתו החיצונית של הספר; בגרסה אלקטרונית של ספר תציין חנות ספרים המוכרת את הספר, באופן ברור, את המחיר לצרכן בצמוד לתמונת הספר או לשם הספר; הוראות סעיף קטן זה יחולו בתקופת ההגנה על ספר.

(ב) בגרסה מודפסת של ספר יסמן המוציא לאור, באופן ברור, את מועד הדפסת המהדורה הראשונה של הספר, על גבי כריכתו החיצונית של הספר; בגרסה אלקטרונית של ספר תציין חנות ספרים המוכרת את הספר, באופן ברור, את מועד הדפסת המהדורה הראשונה של הספר בצמוד לתמונת הספר או לשם הספר; הוראות סעיף קטן זה יחולו בתקופת ההגנה על ספר.

6.

(א) חנות ספרים לא תמכור ספר במחיר שונה מהמחיר לצרכן עד תום תקופת ההגנה על הספר, אלא לפי הוראות חוק זה; לעניין זה יראו כשינוי המחיר לצרכן –

(1) הצעה המשלבת רכישת ספר בתקופת ההגנה עליו, יחד עם ספר אחר או עם מוצר אחר;

(2) מכירת הספר בתקופת ההגנה עליו באמצעות תלושים או באמצעות אמצעי תשלום אחרים, ייעודיים לחנות הספרים או לרכישת ספרים, שעלות רכישתם פחותה מהסכום הנקיב בהם (בחוק זה – תלושי הנחה ייעודיים).

(ב) רשת חנויות לא תורה למקום ממכר קבוע הנמנה עם הרשת על מכירת ספר לצרכן בתקופת ההגנה עליו במחיר שונה מהמחיר לצרכן, למעט בהנחה המותרת לפי הוראות סעיף 7.

7.

(א) חנות ספרים רשאית לתת הנחה בשיעור שלא יעלה על 20% מהמחיר לצרכן על ספרים שחלה עליהם תקופת ההגנה, במהלך כל ימי שבוע הספר העברי כאמור בסעיף קטן (ג).

(ב) ניתנה הנחה כאמור בסעיף קטן (א), יחושבו התשלומים שישולמו בהתאם להוראות סעיף 3, לסופר ישראלי בעד הספרים שנמכרו בהנחה, על פי המחיר לצרכן בניכוי ההנחה שניתנה על הספרים כאמור.

(ג) השר יפרסם הודעה ברשומות, עד 31 בדצמבר של כל שנה, בדבר התאריכים שבהם יחול שבוע הספר העברי בשנה שלאחר מכן, ובלבד שבוע הספר העברי לא יארך יותר מ־15 ימים בכל שנה; ההודעה תפורסם גם באתרי האינטרנט של משרד הכלכלה ושל משרד התרבות והספורט.

סימון המחיר לצרכן ומועד הדפסת המהדורה הראשונה

מכירת ספר בתקופת ההגנה

הנחות בתקופת ההגנה

(ד) חנות ספרים שהיא חנות מקוונת רשאית לתת הנחה בשיעור שלא יעלה על 10% מהמחיר לצרכן על ספרים שחלה עליהם תקופת ההגנה, ורשאית היא שלא לחייב את הצרכן בעלויות המשלוח של ספרים אלה.

(ה) חנות ספרים רשאית לתת הנחה בשיעור שלא יעלה על 20% מהמחיר לצרכן על ספרים שחלה עליהם תקופת ההגנה, במכירה של מאה ספרים או יותר הנמכרים לגורם אחד, ואשר יימכרו בלא אפשרות להחזרתם.

(א) חנות ספרים ומוציא לאור המבקשים להתקשר בהתקשרות למכירת ספרים שחלה עליהם תקופת ההגנה ויימכרו במהלך השנה הקרובה בידי המוציא לאור, יחתמו על הסכם בכתב שבו ייקבע שיעור ההנחה מהמחיר לצרכן, שייתן המוציא לאור לחנות הספרים (להלן – הסכם הנחה); הסכם הנחה ייחתם אחת לשנה, עד 31 בדצמבר של כל שנה.

8. תשלום למוציא לאור

(ב) חנות ספרים לא תדרוש ולא תקבל הנחה נוספת או תמורה מכל סוג שהוא מעבר להנחה שנקבעה בהסכם הנחה עם מוציא לאור, לרבות תמורה בעד הקצאת שטחי תצוגה מועדפים, או תמורה בעד שירות אחר שהמוציא לאור מחויב ברכישתו או בשימוש בו.

(ג) חנות ספרים לא תתנה, במישרין או בעקיפין, רכישת ספרים על ידה ברכישה או בקבלה של שירות הניתן על ידה או על ידי אחר.

(ד) הממונה רשאי, לבקשתם המוסכמת של הצדדים להסכם הנחה, לאשר חריגה מהסכם ההנחה בנוגע לספרים מסוימים, בהתקיים נסיבות מיוחדות, ובלבד שנתן לשני הצדדים הזדמנות לטעון את טענותיהם לפניו.

(ה) הממונה יעביר לממונה על ההגבלים העסקיים את הסכמי ההנחה שבין רשת חנויות ובין מוציא לאור קשור, בין שהמוציא לאור הוא מוציא לאור קשור לאותה רשת חנויות ובין שהוא מוציא לאור קשור לרשת חנויות אחרת.

(א) חנות ספרים ומוציא לאור לא ייתנו, במישרין או בעקיפין, למוכר בחנות ספרים תגמול, בשכר, בהטבות או בכל דרך אחרת, בעבור המלצה לצרכן על ספר מסוים, על סופר מסוים או על ספרים של מוציא לאור מסוים.

9. איסור תגמול בעבור המלצה על ספר מסוים

(ב) רשת חנויות לא תורה למקום ממכר קבוע הנמנה עם הרשת לתת למוכר בחנות ספרים תגמול כאמור בסעיף קטן (א).

(א) חנות ספרים לא תקצה, במקום ממכר קבוע אחד הנמנה עם הרשת, שטח תצוגה מועדף העולה על אחד מאלה –

10. איסור הפליה בשטחי תצוגה

(1) לכלל הכותרים של מוציא לאור אחד שאינו מוציא לאור הקשור לחנות הספרים – שטח העולה על 20% מכלל שטח התצוגה המועדף;

(2) לכלל הכותרים של מוציאים לאור הקשורים לחנות הספרים – שטח העולה על 45% מכלל שטח התצוגה המועדף;

(3) לכלל הכותרים של קבוצה – שטח העולה על 30% מכלל שטח התצוגה המועדף, ובלבד שלאף מוציא לאור מאותה קבוצה לא יוקצו יותר מאשר 20% מכלל שטח התצוגה המועדף.

(ב) מוציא לאור במשותף שהוא חלק מקבוצה, יודיע על כך לממונה עד 31 בדצמבר של כל שנה, ויציין על גבי כל כותר היוצא לאור במשותף כאמור את שמות המוציאים לאור של אותו כותר.

(ג) במקום ממכר קבוע אחד הנמנה עם הרשת, תציג חנות ספרים בשטח תצוגה מועדף ספרים של שבעה מוציאים לאור לפחות.

(ד) בסעיף זה –

“מוציא לאור במשותף” – מוציא לאור העומד להוציא לאור, בשנה הקרובה, לפחות 10% מכותריו במשותף עם המוציא לאור העיקרי וחולק עמו הכנסות מכותרים אלה;

“קבוצה” – מוציא לאור אחד שמוציא לאור כותרים עם כמה מוציאים לאור במשותף (בסעיף זה – מוציא לאור עיקרי) וכן כל אחד מהמוציאים לאור במשותף; לעניין זה, יראו מוציא לאור במשותף כחלק מקבוצה גם אם הוא מוציא לאור לבדו כותרים נוספים על אלה היוצאים לאור במשותף כאמור;

“שטח תצוגה מועדף” – תצוגה בחלון הראווה ובכל שטח שבו מוצגים הספרים כך שכריכתם הקדמית חשופה.

11. (א) הוראות סעיפים 8 ו-10 יחולו לגבי רשת חנויות בלבד, ואולם הוראות סעיף 10 תחולה על רשת חנויות יחולו רק על מקומות הממכר הקבועים הנמנים עם הרשת, לרבות על דוכנים זמניים המוקמים באותו מתחם שבו נמצא מקום ממכר קבוע של חנות ספרים.

(ב) הוראות סעיף 10 לא יחולו על רשת חנויות שעיקר עיסוקה אינו מכירת ספרים.

12. אין בהוראות חוק זה כדי לחייב חנות ספרים להתקשר עם מוציא לאור מסוים, למכירת ספריו, כולם או חלקם.

התקשרות בין חנות ספרים ומוציא לאור

פרק ד': פיקוח

13. (א) שר הכלכלה ימנה ממונה מקרב עובדי משרדו שימלא את התפקידים שנקבעו לו לפי הוראות חוק זה.

(ב) שר הכלכלה רשאי להסמיך מפקחים מקרב עובדי משרדו שיהיו נתונים להם הסמכויות לפי חוק זה, כולן או חלקן, לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה.

(ג) לא ימונה מפקח לפי סעיף זה, אלא אם כן מתקיימים לגביו כל אלה:

(1) הוא לא הורשע בעבירה אשר מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש כמפקח;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי חוק זה, כפי שהורה שר הכלכלה;

(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים ככל שהורה שר הכלכלה.

(ד) הסמכתו של מפקח לפי סעיף זה תהיה לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים.

14. לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה, רשאי הממונה או מפקח, לאחר שהודעה לפי סעיף 15 –

(1) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה או מסמך שיש בהם כדי להבטיח או להקל את ביצוע ההוראות חוק זה; בפרק זה, “מסמך” – לרבות פלט כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ”ה-1995⁵ (בחוק זה – חוק המחשבים);

(3) לערוך מדידות או ליטול דוגמאות לשם בדיקה;

⁵ ס”ח התשנ”ה, עמ’ 366.

- (4) להיכנס למקום המשמש עסק בבל עת סבירה, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים אלא על פי צו של בית משפט.
15. זיהוי הממונה והמפקחים
- הממונה ומפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי חוק זה, אלא בעת מילוי תפקידו, ובהתקיים שניים אלה:
- (1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו;
- (2) יש בידו תעודה החתומה בידי שר הכלכלה, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, שאותה יציג על פי דרישה.
16. הפרעה לממונה או למפקח
- (א) המפריע לממונה או למפקח במילוי תפקידו לפי חוק זה, דינו – מאסר שישה חודשים.
- (ב) מי שאינו ממלא אחר דרישת הממונה או מפקח שניתנה מכוח סמכותו לפי סעיף 14, דינו – מאסר שישה חודשים, וכן קנס כאמור בסעיף 61(ג) לחוק העונשין לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי היום שקבע הממונה למילוי הדרישה.
- (ג) היה למפקח שמונה לפי סעיף 28 לחוק פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים, התשנ"ו-1996⁶, יסוד סביר לחשד כי נעברה עבירה על הוראת סעיף זה, יהיו נתונות לו לעניין זה הסמכויות לפי סעיפים 31 עד 33 לחוק האמור.
- פרק ה': איכופה מינהלית**
- סימן א': עיצום כספי**
17. עיצום כספי על מוציא לאור
- הפר מוציא לאור הוראה מהוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום של 12,000 שקלים חדשים, ואם אינו תאגיד – בסכום של 10,000 שקלים חדשים:
- (1) שינה את המחיר לצרכן לפני תום תקופת ההגנה על ספר, בניגוד להוראות סעיף 4(ב);
- (2) לא סימן את המחיר לצרכן או סימן מחיר לצרכן שלא באופן ברור בניגוד להוראות סעיף 5(א), או סימן אותו שלא בהתאם להוראות אותו סעיף;
- (3) לא סימן את מועד הדפסת המהדורה הראשונה של ספר או סימן את המועד האמור שלא באופן ברור בניגוד להוראות סעיף 5(ב), או סימן אותו שלא בהתאם להוראות אותו סעיף;
- (4) נתן למוכר תגמול בעבור המלצה לצרכן, בניגוד להוראות סעיף 9(א);
- (5) לא מסר מידע לממונה, בניגוד להוראות סעיף 35;
- (6) פעל בניגוד להוראת הממונה לפי סעיף 36.
18. עיצום כספי על חנות ספרים
- הפרה חנות ספרים הוראה מהוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליה עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום של 12,000 שקלים חדשים, ואם חנות הספרים איננה תאגיד – בסכום של 10,000 שקלים חדשים:
- (1) מכרה לצרכן ספר בתקופת ההגנה במחיר שונה מהמחיר לצרכן, בניגוד להוראות סעיף 6(א), אלא אם כן מכרה אותו כאמור בהנחה שהיא בשיעור ובתקופות לפי הוראות סעיף 7;
- (2) נתנה למוכר תגמול בעבור המלצה לצרכן, בניגוד להוראות סעיף 9(א);
- (3) הקצתה שטח תצוגה מועדף בניגוד להוראות סעיף 10;

⁶ ס"ח התשנ"ו, עמ' 192.

(4) לא מסרה מידע לממונה, בניגוד להוראות סעיף 35;

(5) פעלה בניגוד להוראת הממונה שניתנה לפי סעיף 36.

עיצום כספי על חנות ספרים לגבי גרסה אלקטרונית של ספר ולגבי חנות מקוונת

19. בלי לגרוע מהוראות סעיף 18, הפרה חנות ספרים הוראה מהוראות חוק זה, כמפורט להלן, לגבי גרסה אלקטרונית של ספר או לגבי גרסה מודפסת של ספר הנמכרת בחנות מקוונת, רשאי הממונה להטיל עליה עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום של 12,000 שקלים חדשים, ואם אינה תאגיד – בסכום של 10,000 שקלים חדשים:

(1) לא ציינה את המחיר לצרכן או ציינה מחיר לצרכן שלא באופן ברור בניגוד להוראות סעיף 5(א), או ציינה אותו שלא בצמוד לתמונת הספר או לשמו של הספר, שלא בהתאם להוראות אותו סעיף;

(2) לא ציינה את מועד הדפסת המהדורה הראשונה של הספר או ציינה את המועד האמור שלא באופן ברור, בניגוד להוראות סעיף 5(ב), או ציינה אותו שלא בצמוד לתמונת הספר או לשם הספר, שלא בהתאם להוראות אותו סעיף.

עיצום כספי על רשת חנויות

20. (א) הפרה רשת חנויות הוראה מהוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליה עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום הקובע:

(1) נתנה הוראה מפורשת למקום ממכר קבוע הנמנה עם הרשת למכור ספר לצרכן בתקופת ההגנה עליו במחיר שונה מהמחיר לצרכן, בניגוד להוראות סעיף 6(ב), למעט בהנחה המותרת לפי הוראות סעיף 7;

(2) נתנה הוראה מפורשת למקום ממכר קבוע הנמנה עם הרשת לתת למכור בחנות ספרים תגמול בעבור המלצה לצרכן, בניגוד להוראות סעיף 9(ב);

(3) לא מסרה מידע לממונה, בניגוד להוראות סעיף 35;

(4) פעלה בניגוד להוראת הממונה שניתנה לפי סעיף 36.

(ב) אין בהטלת עיצום כספי על חנות ספרים לפי סעיפים 18 או 19 כדי לגרוע מהסמכות להטיל עיצום כספי על רשת חנויות לפי סעיף זה.

(ג) בסעיף זה, "הסכום הקובע" – סכום השווה למכפלה של מספר מקומות הממכר הקבועים הנמנים עם הרשת ב־12,000 שקלים חדשים, ואם רשת החנויות אינה תאגיד – ב־10,000 שקלים חדשים, ובלבד שלא יוטל עיצום כספי בסכום העולה על 500,000 שקלים חדשים להפרה לפי פסקאות (1), (2) או (4), ובסכום העולה על 100,000 שקלים חדשים להפרה לפי פסקה (3).

הודעה על כוונת חיוב

21. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי מוציא לאור, חנות ספרים או רשת חנויות הפרו הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיפים 17 עד 20, לפי העניין (בפרק זה – המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותם סעיפים, לפי העניין, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין הממונה, בין השאר, את אלה:

(1) המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה), המהווה את ההפרה;

(2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו, בהתאם להוראות סעיפים 17 עד 20 ו־27;

(3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני הממונה לפי הוראות סעיף 22;

(4) שיעור התוספת על העיצום הכספי בהפרה נמשכת או בהפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 24.

- זכות טיעון 22. (א) מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 21, רשאי לטעון את טענותיו לפני הממונה בכתב או בעל פה, כפי שיורה הממונה, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה.
- (ב) הממונה רשאי, לבקשת המפר, להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (א) בתקופה שלא תעלה על 30 ימים.
- החלטת הממונה ודרישת תשלום 23. (א) טען המפר את טענותיו לפני הממונה לפי הוראות סעיף 22, יחליט הממונה, לאחר ששקל את הטענות שנטענו, אם להטיל על המפר עיצום כספי, והוא רשאי להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 25.
- (ב) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) –
- (1) להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו דרישה, בכתב, לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום), שבה יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן ואת התקופה לתשלומו;
- (2) שלא להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו הודעה על כך, בכתב.
- (ג) בדרישת תשלום או בהודעה לפי סעיף קטן (ב) יפרט הממונה את נימוקי החלטתו.
- (ד) לא טען המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 22(א), בתוך 30 ימים מיום שנמסרה לו ההודעה על כוונת חיוב או בתוך תקופה ארוכה יותר שנקבעה לפי סעיף 22(ב), ככל שנקבעה, יראו הודעה זו, בתום התקופה האמורה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.
- הפרה נמשכת והפרה חוזרת 24. (א) בהפרה נמשכת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישי של יום שבו נמשכת ההפרה; לעניין זה, "הפרה נמשכת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיפים 17 עד 20, לאחר שנמסרה למפר דרישת תשלום בשל הפרת אותה הוראה.
- (ב) בהפרה חוזרת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה סכום השווה למחצית העיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיפים 17 עד 20, בתוך שנה מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי.
- סכומים מופחתים 25. (א) הממונה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסימן זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).
- (ב) שר הכלכלה, בהסכמת שר המשפטים, לאחר התייעצות עם השר ובאישור ועדת החינוך, התרבות והספורט של הכנסת, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסימן זה, ובשיעורים שיקבע.
- סכום מעודכן של העיצום הכספי 26. (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני הממונה כאמור בסעיף 22 – ביום מסירת ההודעה על כוונת חיוב; הוגש ערעור על דרישת תשלום לפי סעיף 33(א) ועוכב תשלומו של העיצום הכספי לפי סעיף 33(ב) בידי הממונה או בית המשפט, יהיה סכום העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור.
- (ב) סכומי העיצום הכספי הקבועים בסעיפים 17 עד 20 יתעדכנו ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון). בהתאם לשיעור שינוי המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ביום העדכון בשנה שקדמה לו; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

- (ג) הממונה יפרסם ברשומות הודעה על סכומי העיצום הכספי המעודכנים לפי סעיף קטן (ב).
27. העיצום הכספי ישולם בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 23. המועד לתשלום העיצום הכספי
28. לא שולם עיצום כספי במועד, ייוספו עליו, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית עד לתשלומו; בפרק זה, "הפרשי הצמדה וריבית" – כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961.⁷
29. עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גבייה)⁸. גבייה

סימן ב' : התראה מינהלית

30. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי מוציא לאור, חנות ספרים או רשת חנויות הפרו הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיפים 17 עד 20, והתקיימו נסיבות המנויות בנהלים שהורה עליהם הממונה, רשאי הוא להמציא למפר, במקום הודעה על כוונת חיוב, התראה מינהלית לפי הוראות סעיף זה (בפרק זה – התראה מינהלית).
- (ב) בהתראה מינהלית יציין הממונה מהו המעשה המהווה את ההפרה, יודיע למפר כי עליו להפסיק את ההפרה וכי אם ימשיך בהפרה או יחזור עליה יהיה צפוי לעיצום כספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת, לפי העניין, כאמור בסעיף 24, וכן יציין את זכותו של המפר לבקש את ביטול ההתראה לפי הוראות סעיף 31.
- (ג) נהלי הממונה לפי סעיף קטן (א) יהיו באישור היועץ המשפטי לממשלה או משנה ליועץ המשפטי לממשלה שהוא הסמיך לכך, והם יפורסמו באתרי האינטרנט של משרד התרבות והספורט ושל משרד הכלכלה.
31. (א) נמסרה למפר התראה מינהלית, רשאי הוא לפנות לממונה, בכתב, בתוך 30 ימים, בבקשה לבטל את ההתראה בשל אחד מטעמים אלה:
- (1) המפר לא ביצע את ההפרה;
- (2) המעשה שביצע המפר, המפורט בהתראה, אינו מהווה הפרה.
- (ב) קיבל הממונה בקשה לביטול התראה מינהלית, לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי הוא לבטל את ההתראה או לדחות את הבקשה ולהשאיר את ההתראה על כנה; החלטת הממונה תינתן בכתב ותימסר למפר בצירוף נימוקים.
32. (א) נמסרה למפר התראה מינהלית והמפר המשיך להפר את ההוראה שבשלה נמסרה לו ההתראה, ימסור לו הממונה דרישת תשלום בשל הפרה נמשכת כאמור בסעיף 24; מפר שנמסרה לו דרישת תשלום כאמור, רשאי לטעון את טענותיו לפני הממונה, לעניין הימשכות ההפרה וסכום העיצום, ויחולו הוראות סעיפים 22 ו-23 בשינויים המחויבים.
- (ב) נמסרה למפר התראה מינהלית והמפר חזר והפר את ההוראה שבשלה נשלחה לו ההתראה, בתוך שנתיים מיום מסירת ההתראה, יראו את ההפרה הנוספת כאמור בהפרה חוזרת לעניין סעיף 24, והממונה ימסור למפר הודעה על כוונת חיוב בשל ההפרה החוזרת; מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב כאמור, רשאי לטעון את טענותיו לפני הממונה, ויחולו הוראות סעיפים 22 ו-23 בשינויים המחויבים.

⁷ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

⁸ חוקי א"י, כרך ב', עמ' (ע) 1374, (א) 1399.

סימן ג': הוראות כלליות

ערעור

33. (א) על דרישת תשלום ועל התראה מינהלית ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט השלום; ערעור כאמור יוגש בתוך 30 ימים מיום שנמסרה למפר דרישת התשלום או מיום שנמסרה החלטת הממונה בבקשה לביטול ההתראה המינהלית.

(ב) אין בהגשת ערעור כאמור בסעיף קטן (א) כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך הממונה או שבית המשפט הורה על כך.

(ג) החליט בית המשפט, לאחר ששולם העיצום הכספי, לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א), והורה על החזרת סכום העיצום הכספי ששולם או על הפחתת העיצום הכספי, יוחזר הסכום ששולם או כל חלק ממנו שהופחת, לפי העניין, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

פרסום

34. (א) הטיל הממונה עיצום כספי לפי פרק זה, יפרסם באתרי האינטרנט של משרד התרבות והספורט ושל משרד הכלכלה וכן בדרך נוספת אם החליט על כך, את הפרטים שלהלן, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:

(1) דבר הטלת העיצום הכספי;

(2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה;

(3) סכום העיצום הכספי שהוטל;

(4) אם הופחת סכום העיצום הכספי – הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום ושיעורי ההפחתה;

(5) פרטים על אודות המפר הנוגעים לעניין;

(6) שמו של המפר – אם הוא תאגיד.

(ב) הוגש ערעור על דרישת תשלום לפי סעיף 33, יפרסם הממונה את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו בדרך שבה פרסם את דבר העיצום הכספי.

(ג) על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם הממונה פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998⁹, וכן רשאי הוא שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה, שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.

סימן ד': סמכויות נוספות של הממונה

דרישת מידע

35. (א) הממונה רשאי לדרוש מחנות ספרים או ממוציא לאור למסור לו את כל המידע הנוגע לביצוע הוראות חוק זה, לרבות הסכמים, הסכמי הנחה, נתונים בדבר היקפי מכירות של ספרים שיצאו לאור בשלוש השנים שקדמו לבקשה, שיעורי ההנחות שניתנו על ידי המוציא לאור לחנויות ספרים, רשימות רבי מכר, התפלגות מכירות ספרים של מוציאים לאור בחנויות הספרים, הנחיות שנתנה רשת חנויות, דוחות כספיים ופרטי מבצעי מכירות שרכו חנויות ספרים; בסעיף זה, "מידע" – למעט מידע כהגדרתו בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981¹⁰, וכן ידיעה על ענייניו הפרטיים של אדם אף שאינה בגדר מידע כאמור.

(ב) הממונה רשאי להעביר את המידע שהתקבל מכוח סעיף זה לוועדה המייעצת.

⁹ ס"ח התשנ"ח, עמ' 226.

¹⁰ ס"ח התשמ"א, עמ' 128.

(ג) הוועדה המייעצת רשאית לבקש מהממונה לפתוח בהליך של איסוף מידע כאמור בסעיף קטן (א).

מתן הוראות בידי הממונה

36. (א) מוציא לאור, חנות ספרים או רשת חנויות שהפרו הוראה מהוראות סעיף 8, או שהתקשרו בהסכם הנחה שלא בהתאם להוראות סעיף 8, רשאי הממונה, לאחר התייעצות עם הממונה על הגבלים עסקיים ולאחר שמיעת הצדדים הנוגעים בדבר, לתת למי מהם הוראות בדבר הצעדים שעליהם לנקוט כדי למנוע את המשך ההפרה האמורה, לפי העניין.

(ב) היה הממונה סבור כי אינטרס הציבור מחייב את פרסום נוסח ההוראות שנתן לפי סעיף קטן (א), יפרסמן באתר האינטרנט של משרד הכלכלה; ההוראות יפורסמו גם באתר האינטרנט של משרד התרבות והספורט.

חוות דעת מקדמיות

37. (א) הממונה רשאי ליתן חוות דעת מקדמיות, לבקשת מוציא לאור או חנות ספרים; אין בהוראות סעיף זה כדי לפגוע בשיקול דעתו של הממונה אם ליתן חוות דעת מקדמית, ולעניין זה רשאי הוא להביא בחשבון גם את נסיבות המקרה ואת סדרי העדיפות בפעילות הממונה.

(ב) בקשה לחוות דעת מקדמית תכלול את כל העובדות והפרטים המהותיים הנוגעים לה, ויצורפו אליה כל המסמכים וכל פרט מהותי אחר, הנוגעים לעניין.

(ג) הממונה רשאי לדרוש ממבקש חוות דעת מקדמית כל פרט או מסמך שייראה לו דרוש לצורך מתן חוות הדעת המקדמית.

(ד) הממונה לא ייתן חוות דעת מקדמית בבקשות המחייבות חקירה או בדיקה עובדתית מפורטת, וכן לא ייתן חוות דעת מקדמית אם התברר כי המבקש לא מסר לממונה עובדות מהותיות.

(ה) הממונה לא ידון בפניות הנוגעות לחקירה או להליך משפטי המתקיימים או עשויים להתקיים לפי כל דין.

(ו) חוות דעת מקדמית תהא בת תוקף רק אם ניתנה בכתב בחתימת הממונה.

(ז) חוות דעת תעמוד בתוקפה לתקופה שיקבע בה הממונה.

(ח) הממונה רשאי לשנות או לבטל חוות דעת מקדמית לאחר שניתנה אם מצא כי יש הצדקה לעשות כן.

פרק ו': הוועדה המייעצת

הקמת ועדה מייעצת

38. (א) השר ימנה ועדה מייעצת לעניין יישומו של חוק זה (בחוק זה – הוועדה המייעצת), ואלה חבריה:

(1) נציג השר מקרב עובדי משרדו, והוא יהיה היושב ראש;

(2) הממונה;

(3) נציג שר המשפטים מקרב עובדי משרדו;

(4) נציג שר האוצר מקרב עובדי משרדו;

(5) נציג הממונה על הגבלים עסקיים מקרב עובדי רשות הגבלים עסקיים;

(6) נציג הממונה על הגנת הצרכן והסחר ההוגן במשרד הכלכלה (להלן – הממונה על הגנת הצרכן) מקרב עובדי הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן;

(7) נציג ראש הממשלה העוסק בתחום הייעוץ הכלכלי לממשלה שהוא עובד המדינה.

(ב) הודעה על מינוי הוועדה המייעצת ועל חבריה תפורסם ברשומות.
 (ג) עד יום 1 במרס בכל שנה, תגיש הוועדה המייעצת לשר, לשר הכלכלה ולוועדת החינוך, התרבות והספורט של הכנסת דוח מפורט על מצב ענף הספרים, ובכלל זה על מידת התחרותיות שבו, על המגוון הספרותי, על מחירי הספרים ועל מרווחי השיווק בענף, וכן מידע בדבר ההליכים שנקטו לפי חוק זה.

פרק ז': פרסים

39. משרד התרבות והספורט יקצה כספים לפרסים, במסגרת חלוקת פרסים על ידי המשרד, לסופרים למשוררים ולמוציאים לאור, לפי כללים שהורה עליהם השר ויפורסמו כפי שיוורה. פרסים לסופרים, למשוררים ולמוציאים לאור

פרק ח': הוראות שונות

40. אין בהוראות חוק זה לגרוע מהוראות חוק זכות יוצרים. שמירת דינים

41. (א) השר ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו, בהסכמת שר הכלכלה ולאחר התייעצות עם שר האוצר, עם הממונה, עם הממונה על הגבלים עסקיים, עם הממונה על הגנת הצרכן ועם נציג ראש הממשלה בוועדה המייעצת, ובאישור ועדת החינוך התרבות והספורט של הכנסת. ביצוע ותקנות

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), שר הכלכלה ממונה על ביצוע פרקים ד' וה', והוא רשאי להתקין תקנות לביצועם, לאחר התייעצות עם השר.

42. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000¹¹, בתוספת הראשונה, אחרי פרט 46 יבוא: מינהליים - מס' 81

"47. תרבות - החלטה של רשות לפי סעיפים 4(ד), 8(ד) ו-36 לחוק להגנת הספרות והסופרים בישראל (הוראת שעה), התשע"ג-2013¹²."

43. (א) תחילתו של חוק זה שישה חודשים מיום פרסומו (להלן - יום התחילה), והוא יעמוד בתוקפו שלוש שנים מיום התחילה. תחילה ותוקף

(ב) לאחר בחינת המידע שנמסר לממונה לפי סעיף 35, ואם ראה כי קיים צורך בכך לשם קידום מטרות חוק זה, רשאי השר, לאחר התייעצות עם הממונה, עם הממונה על הגבלים עסקיים, עם הממונה על הגנת הצרכן ועם נציג ראש הממשלה בוועדה המייעצת, ובאישור ועדת החינוך התרבות והספורט של הכנסת, להאריך, בצו, את תקופת תוקפו של חוק זה בתקופה אחת נוספת של שנה.

(ג) הוראות סעיפים 3 עד 7 יוסיפו לחול אף לאחר תום תקופת תוקפו של חוק זה לפי סעיף זה על ספר שיצא לאור בתקופת תוקפו (בחוק זה - תקופת ההמשך).

44. על אף האמור בסעיף 43(א) - תחולה

(1) עד ליום כ"ח בטבת התשע"ד (31 בדצמבר 2013) יחתמו מוציאים לאור וחנויות ספרים על הסכמי הנחה בהתאם להוראות חוק זה, שיהיו בתוקף לכל שנת 2014;

(2) עד ליום כ"ח בטבת התשע"ד (31 בדצמבר 2013), ימסור מוציא לאור שחלות עליו הוראות סעיף 10(ב), הודעה לממונה כאמור באותו סעיף;

(3) הוראות סעיף 3 יחולו על כל הסכם שנחתם בין מוציא לאור לסופר ישראלי מיום פרסומו של חוק זה, לעניין ספר שייצא לאור בתקופת תוקפו של חוק זה.

¹¹ ס"ח התש"ס, עמ' 190; התשע"ג, עמ' 193.

¹² ס"ח התשע"ג, עמ' 208.

45. (א) עובד משרד הכלכלה שהוסמך כמפקח בידי שר הכלכלה על פי חיקוק אחר ערב יום התחילה, יראו אותו כאילו הוסמך גם כמפקח לפי חוק זה לתקופה שלא תעלה על שנה מיום התחילה, ובתקופה זו יהיו נתונות לו גם הסמכויות הנתונות למפקח לפי חוק זה.

(ב) על אף האמור בסעיף 43, הממונה ומי שמונה כמפקח לפי חוק זה יהיו רשאים להמשיך להפעיל את סמכויותיהם לפי חוק זה, לאחר פקיעת תוקפו, בתקופת ההמשך, לגבי מי שחוק זה חל עליו.

לימור לבנת
שרת התרבות והספורט

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

יולי יואל אדלשטיין
יושב ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, התשע"ג-2013*

פרק א': הגדרות וחזקות

1. בחוק זה –
- "החזקה" – כהגדרתה בסעיף 34 לחוק העונשין;
- "חומר מסכן" – חומר שנועד לשימושו של אדם, בדרך של אכילה, שתייה, לעיסה, הזרקה, החדרה, עישון או הרחה, ושקיים יסוד סביר להניח כי השימוש בו עלול להביא להפרת הסדר הציבורי או לפגיעה בשלום הציבור, בביטחונו או בבריאותו, בדרך הדומה לפגיעה הנגרמת כתוצאה מהשימוש בסם מסוכן;
- "חומר" – לרבות תכשיר, תרופה, תערובת או תמיסה של חומר ומלחיהם;
- "חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977¹;
- "המנהל" ו"סם מסוכן" – כהגדרתם בפקודת הסמים המסוכנים;
- "פקודת הסמים המסוכנים" – פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973²;
- "תכשיר" – כהגדרתו בפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981³.
2. (א) חומר שנועד לשימושו של אדם בדרך של אכילה, שתייה, לעיסה, הזרקה, החדרה, עישון או הרחה, ושמתיקים לגביו אחד מאלה, חזקה שהוא חומר מסוכן:
- (1) לא קוימו לגביו חובות סימון המוצר החלות עליו לפי פקודת בריאות הציבור (מזון) [נוסח חדש], התשמ"ג-1983⁴, לפי פקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981, או לפי חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981⁵, לפי העניין, באופן שהסימון אינו מעיד על כל רכיביו;
- (2) על פי פרסומו ברבים, השימוש בו גורם למשתמש לתופעות הדומות לתופעות הנגרמות כתוצאה מהשימוש בסם מסוכן.

* התקבל בכנסת ביום כ"ד באב התשע"ג (31 ביולי 2013); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 783, מיום כ"ה בתמוז התשע"ג (3 ביולי 2013), עמ' 1020.

¹ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 27, עמ' 526.

³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 35, עמ' 694.

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 36, עמ' 749.

⁵ ס"ח התשמ"א, עמ' 248.

(ב) חומר לא ייחשב חומר מסכן אם המחזיק בו הוכיח כי החומר מיוצר או מיובא לפי כל דין לשימושו של אדם, אלא אם כן הוא מוצע לשימוש שונה מזה שאליו הוא נועד.

פרק ב': סמכויות תפיסה והשמדה של חומר מסכן – הוראת שעה

3. סמכויות כניסה, חיפוש ותפיסה
- (א) היה לשוטר יסוד סביר להניח כי אדם מחזיק חומר מסכן, רשאי הוא לעשות כל אחד מאלה:
- (1) להיכנס, בכל עת סבירה, למקום שבו יש לו יסוד סביר להניח כי האדם מחזיק בחומר המסכן, למעט למקום המשמש למגורים, ולבצע חיפוש במקום;
- (2) לתפוס את החומר המסכן, לרבות את אריזתו.
- (ב) הוראות סעיפים 26 עד 29 ו-45 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 יחולו, בשינויים המחויבים, על חיפוש לפי סעיף זה.
4. החלטה על השמדת חומר מסכן
- (א) תפס שוטר חומר מסכן בהתאם להוראות סעיף 3, ייתן למי שהחזיק בו זימון להופיע לפני קצין משטרה, בתוך שבעה ימים במועד שיקבע, לצורך טיעון לפני החלטה בדבר השמדת החומר המסכן.
- (ב) קצין משטרה יורה על השמדתו של חומר שנתפס כאמור בסעיף קטן (א), לאחר שהופיע לפניו מי שהחזיק בחומר כאמור או לאחר תום התקופה האמורה באותו סעיף קטן, לפי המוקדם, אלא אם כן שוכנע כי החומר אינו חומר מסכן.
- (ג) הורה קצין משטרה על השמדת החומר, רשאי המחזיק לפנות לבית משפט השלום, בהליך אזרחי, בתוך 30 ימים; בית המשפט רשאי לצוות על ביטול החלטה להשמיד את החומר או על החזרתו למחזיק, אם מצא כי ממכלול הנסיבות, ובין השאר מאריזת החומר, מהמקום שבו נתפס ומהנסיבות שבהן הוחזק, עולה כי החומר אינו חומר מסכן.
- (ד) הורה קצין משטרה על השמדתו של חומר מסכן לפי סעיף קטן (ב), ישמיד מי שהוסמך לכך במשטרת ישראל את החומר, במועד שלא יקדם לתום שלושים ימים מיום מתן ההוראה כאמור.
- (ה) בסעיף זה, "קצין משטרה" – קצין בדרגת מפקח ומעלה.

פרק ג': חומר אסור בהפצה

5. הכרזה דחופה
- (א) סבר המנהל כי יש להוסיף חומר מסכן לרשימת הסמים המסוכנים שבתוספת הראשונה לפקודת הסמים המסוכנים (בחוק זה – רשימת הסמים המסוכנים), בשל צורך מיידי לאסור על הפצתו של אותו חומר בציבור, רשאי הוא להכריז עליו כעל חומר אסור בהפצה (בפרק זה – חומר אסור בהפצה).
- (ב) המנהל לא יכריז הכרזה כאמור בסעיף קטן (א) (בפרק זה – הכרזה דחופה), אלא לאחר שהתייעץ עם יושב ראש הרשות הלאומית למלחמה בסמים ולשימוש לרעה באלכוהול או מי שהוא הסמיכו לכך ועם המפקח הכללי של משטרת ישראל או מי שהוא הסמיכו לכך.
6. תוקפה של הכרזה דחופה
- (א) הכרזה דחופה תיכנס לתוקפה עם פרסומה ברשומות; ההכרזה תפורסם גם באתרי האינטרנט של משרד הבריאות ושל משטרת ישראל.
- (ב) הכרזה דחופה תעמוד בתוקפה לתקופה שלא תעלה על 12 חודשים, ואולם רשאי המנהל להאריך את תוקפה פעם אחת בשלושה חודשים נוספים, מטעמים שירשמו, ויחולו הוראות סעיף קטן (א) לעניין הפרסום.
- (ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), הוסף חומר אסור בהפצה לרשימת הסמים המסוכנים, יפקע תוקפה של ההכרזה הדחופה ביום כניסתה לתוקף של ההוספה כאמור.

⁶ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

(ד) הוכרו חומר כחומר אסור בהפצה ולא הוסף לרשימת הסמים המסוכנים, לא יכריז עליו המנהל כעל חומר אסור בהפצה פעם נוספת, אלא באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת.

7. (א) לא ייצר אדם חומר אסור בהפצה, לא ימכרו, לא יציגו למכירה, לא ייבאו, לא ייצאו, לא יספקו, לא יסחר בו או יעשה בו עסקה אחרת ולא יחזיק בו במטרה לעשות אחת מהפעולות האמורות; העובר על הוראות סעיף זה, דינו – מאסר שלוש שנים.
- (ב) חזקה על אדם הפועל כאמור בסעיף קטן (א) כי ידע שחומר הוא חומר אסור בהפצה, והטוען להגנתו שלא ידע על כך – עליו הראיה.

הדחת קטין לחומר אסור בהפצה

8. העושה אחת מאלה, דינו – מאסר חמש שנים:

(1) נותן לקטין חומר אסור בהפצה;

(2) משדל קטין להשיג חומר אסור בהפצה או להשתמש בו.

החלת הוראות מפקודת הסמים המסוכנים

9. (א) ההוראות לפי סעיפים 22 עד 24 לפקודת הסמים המסוכנים יחולו, לעניין עבירה לפי סעיף 8, בשינויים המחויבים ובשינוי זה: בסעיף 24 לפקודת הסמים המסוכנים, יקראו את פסקה (3) כך: "הזמין קטין למקום שנועד בעיקרו להשגת חומרים אסורים בהפצה".
- (ב) ההוראות לפי סעיפים 28, 31 עד 36 ו-37 לפקודת הסמים המסוכנים, יחולו, בשינויים המחויבים, לעניין עבירות לפי סעיפים 7 ו-8.

פרק ד': הוראות שונות

10. הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין ולא לגרוע מהן. שמירת דינים

11. (א) השר לביטחון הפנים ממונה על ביצוע הוראות חוק זה, למעט סעיפים 5 ו-6, והוא רשאי, בהסכמת שר המשפטים, להתקין תקנות לביצועו. ביצוע ותקנות

(ב) שר הבריאות ממונה על ביצוע סעיפים 5 ו-6, והוא רשאי, בהסכמת שר המשפטים, להתקין תקנות לביצועם.

12. (א) תחילתו של חוק זה שבעה ימים מיום פרסומו (להלן – יום התחילה). תחילה ותוקף

(ב) הוראות פרק ב' יעמדו בתוקפן שלוש שנים מיום התחילה.

13. אחת לשישה חודשים מיום התחילה יימסר לוועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת דיווח כמפורט להלן: דיווח לכנסת

(1) דיווח השר לביטחון הפנים על –

(א) השימוש בסמכויות תפיסה והשמדה של חומר מסכן לפי פרק ב', לרבות תדירות השימוש בסמכויות כאמור והיקף החומרים המסכנים שנתפסו והושמדו לפיו;

(ב) כתבי אישום שהוגשו על ידי התביעה המשטרית לפי סעיפים 7 ו-8 ועל העונשים שהוטלו בהליכים כאמור שהסתיימו בהרשעה;

(2) דיווח שר הבריאות על הכרוזות דחופות לפי סעיף 5, הארכת תוקפן לפי סעיף 6, ועל חומרים אסורים בהפצה שלא הוספו לרשימת הסמים המסוכנים.

יצחק אהרונוביץ
השר לביטחון הפנים

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

יולי יואל אדלשטיין
יושב ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 147 – הוראת שעה), התשע"ג–2013*

1. החלפת סעיף 225א והוספת סעיפים 225ב עד 225ד

בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה–1995 (להלן – החוק העיקרי), במקום סעיף 225א יבוא:

225א. (א) על אף הוראות סעיף 225ב(ב) ו-(ג), גמלת סיעוד תשולם בכסף לידי זכאי שמתקיימים בו תנאים אלה:

"תשלום גמלת סיעוד בכסף לידי זכאי

(1) הוא זכאי לגמלת סיעוד כאמור בסעיף 224;

(2) ניתנים לו או לבן משפחתו המתגורר עמו שירותי סיעוד בידי מטפל, ברוב שעות היממה, שישה ימים בשבוע לפחות;

(3) הוא, המבקש להתמנות למקבל גמלה לפי סעיף 304 או מי שמונה למקבל גמלה כאמור, בחר לקבל את הגמלה לידיו כאמור בסעיף זה, והגיש בקשה לקבלת גמלה לפי הוראות סעיף זה, בטופס שעליו הורה המוסד.

(ב) על אף הוראות סעיף 224, גמלת סיעוד המשולמת לזכאי לפי הוראות סעיף זה תהיה בשיעורים אלה:

(1) לגבי מי שזכאי לגמלה לפי הוראות סעיף 224(א) – 73% מקצבת יחיד מלאה, מי שזכאי לגמלה לפי הוראות סעיף 224(א)(א1) – 120% מקצבת יחיד מלאה, ומי שזכאי לגמלה לפי סעיף 224(א)(2) – 135% מקצבת יחיד מלאה;

(2) על השיעורים האמורים בפסקה (1) תינתן תוספת בשיעור של 22% מקצבת יחיד מלאה לגבי מי שזכאי לגמלה לפי הוראות סעיף 224(א)(א1), ובשיעור של 29% מקצבת יחיד מלאה לגבי מי שזכאי לגמלה לפי הוראות סעיף 224(א)(2), והכל אם אין בידו היתר להעסקת עובד זר בענף הסיעוד, או שההיתר הותלה, והוא אינו מעסיק עובד זר כאמור.

(ג) מי שבחר לקבל גמלה לפי סעיף זה, רשאי לשנות את בחירתו.

(ד) הוועדה המקומית המקצועית והמוסד רשאים לקבוע, לגבי מי שמשולמת לו גמלת סיעוד בכסף לפי הוראות סעיף זה, אם המטפל כשיר ומתאים לטפל בזכאי לגמלה, בהתחשב בצרכיו, וכן אם היקף שירותי הסיעוד הניתנים לזכאי בפועל בידי המטפל ורמתם עונים על צרכי הזכאי; קבעו הוועדה המקומית המקצועית או המוסד כי המטפל אינו כשיר או אינו מתאים לטפל בזכאי או כי שירותי הסיעוד הניתנים לזכאי אינם עונים על צרכיו, רשאי המוסד שלא לשלם לזכאי את הגמלה לפי הוראות סעיף זה, ולקבוע כי יסופקו לו שירותי סיעוד או להפעיל את סמכותו לפי סעיף 304.

* התקבל בכנסת ביום כ"ד באב התשע"ג (31 ביולי 2013); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 768, מיום ג' בתמוז התשע"ג (11 ביוני 2013), עמ' 586 ועמ' 722.
1 ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשע"ג, עמ' 172.

(ה) בסעיף זה ובסעיפים 225 ו-225 –

"בן משפחה" – הורה, בן זוג, ילד, אח או אחות, וכן בן זוג וילדו של כל אחד מהם;

"מטפל" – מי שנותן שירותי סיעוד בעצמו, תמורת שכר, ומתקיימים בו שני אלה:

(1) הוא אינו בן משפחה של הזכאי לגמלת סיעוד;

(2) הוא אינו שוהה שלא כדין בישראל, כמשמעותו בסעיף 324ב;

"עובד זר" – כהגדרתו בחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991.

(ו) הוראות סעיף זה יעמדו בתוקפן בתקופה שמיום כ"ו באלול התשע"ג (1 בספטמבר 2013) או מיום תחילתן של תקנות ראשונות לפי סעיף 225ד, לפי המאוחר, ועד יום ט' בטבת התשע"ה (31 בדצמבר 2014), והן יחולו על גמלת סיעוד המשתלמת בעד התקופה האמורה.

225ב. (א) אין בהוראות סעיף 225א כדי למנוע מזכאי המקבל גמלה לפי הסעיף האמור לקבל גם שירותי סיעוד כאמור בסעיף 225ב(ב). כפי שקבעה הוועדה המקומית המקצועית בהתאם לסמכותה לפי סעיף 232, למעט שירותי סיעוד הניתנים בידי עובד זר.

קבלת שירותי סיעוד על ידי מי שמקבל גמלה בכסף

(ב) מי שקיבל גמלה בכסף כאמור בסעיף 225א וכן שירותי סיעוד, כאמור בסעיף זה, תחושב גמלתו כך שלגמלה המלאה יתווספו התוספות, ככל שהוא זכאי להן, ומהסכום המתקבל ינוכה שווי שירותי הסיעוד שקיבל, ומהיתרה שתתקבל לאחר הניכוי יופחתו 20%; לעניין זה –

"גמלה מלאה" – שווי הגמלה שהייתה ניתנת לזכאי אילו היה מקבל את הגמלה בעין לפי סעיף 224;

"התוספות" – התוספות האמורות בסעיף 224(א)(1) או (2), לפי העניין, הניתנות למי שאינו מעסיק עובד זר בענף הסיעוד.

(ג) הוראות סעיף זה יעמדו בתוקפן בתקופה שמיום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) או מיום תחילתן של תקנות ראשונות לפי סעיף 225ד, לפי המאוחר, ועד יום ט' בטבת התשע"ה (31 בדצמבר 2014), והן יחולו על גמלת סיעוד המשתלמת בעד התקופה האמורה.

225ג. (א) בסעיף זה –

ניכוי הפרשות סוציאליות מגמלת סיעוד

"חשבון בנק", "פיקדון" – חשבון הבנק או הפיקדון כמשמעותם בסעיף ויא לחוק עובדים זרים;

"שיעור ההפרשה לפי צו הרחבה או הסכם קיבוצי" – השיעור הגבוה מבין אלה:

(1) 12%;

(2) האחוז משכר העבודה שחובה על מעביד בענף הסיעוד, לפי הסכם קיבוצי או צו הרחבה, לשלם לקופת גמל לקצבה בעד עובדו בעבור מרכיב הפיצויים ובעבור מרכיב התגמולים בגין חלקו של המעביד;

"שיעור ההפרשה" – שיעור ההפרשה לפי צו הרחבה או הסכם קיבוצי, או, בהתקיים כל התנאים המפורטים להלן, השיעור האמור כשממנו מופחת אחד חלקי 12:
(1) המעביד הוא זכאי לגמלת סיעוד שמקבל את גמלת הסיעוד לידיו לפי הוראת סעיף 225א;

(2) המעביד התחיל להעביה באמצעות המוסד, את הפיקדון החל בחודש הראשון שלאחר תחילת העסקת העובד, לחשבון הבנק, והעברת הפיקדון לחשבון הבנק לא הופסקה לבקשתו של המעביד לפי הוראות סעיף קטן (ב);

(3) טרם חלפו 72 חודשים מהיום שבו ניתנה לראשונה לעובד הזר אשרת עבודה מסוג ב/1 לפי תקנה 5 לתקנות הכניסה לישראל, התשל"ד-1974²;

"קופת גמל לקצבה" – כהגדרתה בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל), התשס"ה-2005³.

(ב) זכאי לגמלת סיעוד בכסף לפי סעיף 225א, המעסיק עובד זה, רשאי לבקש מהמוסד לנכות סכום השווה לשיעור ההפרשה כשהוא מוכפל בשכר המינימום, לחודש, כמשמעותו בחוק שכר מינימום, והמוסד יעבירו בשם הזכאי לחשבון הבנק; זכאי כאמור רשאי לבקש מהמוסד להפסיק את הניכוי.
(ג) קבלת שירותי סיעוד לפי סעיף 225ב קודמת לניכוי סכומים כאמור בסעיף זה.

(ד) בוצע ניכוי כאמור בסעיף זה יראו את הזכאי, בתקופה שבעדה בוצע הניכוי, כאילו מילא את חובתו לפי הסכם קיבוצי או צו הרחבה לתשלום לקופת גמל לקצבה; היה הפרש בין השכר המחושב לפי הוראות סעיף 13 לחוק פיצויי פיטורים שנקבע במפורש בחוזה העבודה שבין הזכאי לבין המטפל, לבין שכר המינימום, יהיה הזכאי חייב בתשלום שיעור ההפרשה לפי צו הרחבה או הסכם קיבוצי, לגבי חלק מההכנסה השווה להפרש.

(ה) בוצע ניכוי כאמור בסעיף זה יראו את הזכאי, בתקופה שבעדה בוצע הניכוי, כאילו מילא את חובתו על פי דין לשלם כספים לפיקדון כאמור בסעיף ויא לחוק עובדים זרים, ככל שנקבעה לגביו חובה כאמור.

² ק"ת התשל"ד, עמ' 1517.

³ ס"ח התשס"ה, עמ' 889.

(ו) אין בהוראות סעיף קטן (ד) כדי לפטור זכאי מהוראות חוק פיצויי פיטורים, אם התקיימו התנאים הקבועים בו לתשלום פיצויי פיטורים, והכל לגבי השלמת תשלום פיצויי הפיטורים העולה על הסכום של מרכיב הפיצויים שעל המעביד להפריש לקופת גמל לקצבה לפי צו הרחבה או הסכם קיבוצי.

(ז) הוראות סעיף זה יעמדו בתוקפן בתקופה שמיום תחילתן של תקנות לפי סעיף ויא לחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991, לעניין הפקדת פיקדון על ידי יחיד המעסיק עובד זר בענף הסייעוד שלא במסגרת עסקו או משלח ידו, או מיום תחילתן של תקנות ראשונות לפי סעיף 225ד, לפי המאוחר, ועד יום ט' בטבת התשע"ה (31 בדצמבר 2014), והן יחולו על גמלת סיעוד המשתלמת בעד התקופה האמורה.

הוראות לעניין גמלת סיעוד בכסף 225ד. (א) שר הרווחה והשירותים החברתיים, באישור ועדת העבודה והרווחה, יקבע הוראות לביצוע סעיפים 225א עד 225ג.

(ב) בתקופת תוקפו של סעיף 225א יערוך המוסד מחקר לבחינת יישומם והשלכותיהם של סעיפים 225א עד 225ג.

תיקון סעיף 232

2. בסעיף 232, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב1) הוועדה המקומית המקצועית רשאית לקבוע כי זכאי שבחר בכך יקבל את גמלת הסייעוד בכסף לפי הוראות סעיף 225א, בתקופת תוקפו של הסעיף האמורה"

תיקון חוק עובדים זרים - מס' 16

3. בחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991⁴, בסעיף ויג, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) (1) יחיד שהגיע לגיל הפרישה ומבקש לראשונה היתר להעסקת עובד זר בענף הסייעוד שלא במסגרת עסקו או משלח ידו או מבקש לחדש היתר כאמור שהותלה, יתבקש לבחור, בעת הגשת הבקשה, על גבי טופס של המוסד לביטוח לאומי, אם בתקופה שבה יעסיק עובד זר כאמור גמלת הסייעוד תשולם לו בכסף או לידי מי שנותן את שירותי סיעוד, והכול ככל שיהיה זכאי לגמלת סיעוד ותאושר בקשתו לקבלת היתר להעסקת עובד זר או לחדשו; טופס כאמור יכלול הסבר בדבר אפשרויות הבחירה ומשמעותן, לרבות הזכאות לשירותי סיעוד מגופים אחרים וזולת המוסד לביטוח לאומי.

(2) בסעיף קטן זה, "גיל הפרישה", "גמלת סיעוד" ו"היתר שהותלה" - כהגדרתם בסעיפים 1, 223, 223א לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (להלן - חוק הביטוח הלאומי), בהתאמה.

(3) הוראות סעיף קטן זה יעמדו בתוקפן בתקופה שמיום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) או מיום תחילתן של תקנות ראשונות לפי סעיף 225ד לחוק הביטוח הלאומי, לפי המאוחר, ועד יום ט' בטבת התשע"ה (31 בדצמבר 2014), והן יחולו על בקשה ראשונה להיתר או על בקשה לחידוש היתר שהותלה, שהוגשו בתקופה זו."

הוראת מעבר

4. הוראות סעיף 225א לחוק העיקרי, כנוסחו ערב פרסומו של חוק זה יוסיפו לחול עד יום כ"ו באלול התשע"ג (1 בספטמבר 2013) או עד יום תחילתן של תקנות ראשונות לפי סעיף 225 לחוק העיקרי, לפי המאוחר, אך לא יאוחר מיום ט' בטבת התשע"ה (31 בדצמבר 2014), על מי שהיה זכאי לגמלת סיעוד בתום תקופת הניסיון כהגדרתה בסעיף האמורה, לפי אותו סעיף.

⁴ ס"ח התשנ"א, עמ' 112; התשע"ב, עמ' 486.

5. תחולת הוראות
לאחר תום תקופת
הוראת השעה

הוראות סעיפים 225א עד 225ד(א) לחוק העיקרי, כנוסחם בסעיף 1 לחוק זה, ימשיכו לחול אף לאחר תום תקופת תוקפם על מי שבתום התקופה משתלמת לו גמלת סיעוד בכסף לפי הוראות סעיף 225א האמור.

מאיר כהן
שר הרווחה והשירותים החברתיים

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

יולי יואל אדלשטיין
יושב ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

